

■ hore
činjenice zbore
da
uz spavanje
od sumraka do zore
aboridžinci kao klinci
u sexovima sjaje gore
trče pevu sliku zevu
otkrivaju
pun
u
radosti provinijenciju
a da u kljun egzistenciju ture
uberu ulove spreme
sve za četr i pol ure
bez vlasništva
zaposlenja
i medijske kulture

■ u severnoj amazoniji
sa puno pauci i zmiji
koj primeti komšiju
s jauci i s nervoza
do šamana ga provoza
i sa timom veseljaka
do pred kraj dana
dobro se nakljukaju
čaja od lijana
i nevolja svaka
zdravstvena obolja
psiho trauma sindrom
nađu sebi kraja
kada se u kolektivnog uma popenju
i razreše dušu
lenju
stegnog stanja
uz podršku
i razumjevanja

■ čitalice znaj
pred kraj
pret
prošlog vijeka
bijo
je izbor
za najljepšu dojku pariza
posetilac plati bilet
i može izbliza da ždrakne
samo lice njet
crt zavesu da takne jok
ali kože dojki koje vire pip
da
da dodir da ih smire
da
rednu brojku izaberu
taktilni život
glasaj
da
demokratiju li pravo
talasaj slobodom
um i dušu i telo veselo
da ne gušu nam srce
smelo
blesavo

■ kada bejah dete malo
dorćolom u centru grada
sunce od fasada sjalo nam je
tramvaj treskao vitrine
nama igrati se stalo
pa nam tada sine
duša čistih
želja zaželesmo
bistrih oka
teroristi biti
automobil svaki
i fabrike istih
prvih nam neprijatelja uništiti

■ zašto tučeš dete
a kupuješ mu
plastične puške i metke
da nauči šta
kad se lupi
ti ga još i kazniš
pretnjom mu ugrađuješ
strah paniku
pašćeš udarićeš se povrediti
a ti si taj nervozan i trapav
bez takta i strpljenja
da
čitajte pišete slikate pravite
zajedno otkrivajte svetove
da učiš od deteta
barem isto koliko mu daješ
mogućnost da bude bolje od tebe
slodobnije i zrelije
otvorenije veštije
da najvrednije prenese kroz vreme
nadživi i oživi sene
iskustva predaka da posadi
novo seme drevne mudrosti
a ne da pare vija
i bez gluposti peva u plesu harmonija

■ šta da vam kažem
da vas lažem
da vam oči
cinculiranjem mažem
kad ste paženi
razmaženi puževi
u kućicama navika
vaša slika
o samima sebi
daleko je od onog što ja vidim
a ne stidim se
da u lice sjurim
istinu
što je moja obaveza
ne zezam se kada vidim
ne znam
da li da se čudim
smejem il povraćam
me hvata tuga
okrećem pogled ludi u sebe
proždirem želje
gutam bukagije
da prozrem
ko nas sve grubo
jebe

a gde je orgazam
porazno
ne vređam
jer nije sarkazam
da nam državni-
ture porez
mi ih birali
kad nas direktori
zatvore u kancelarije
mi ih radom hranili
i zakuju za stolice
i krive nam kičmu
lome volju
slobodnu
ličnu mogućnost
i treniraju poslušnost
a prate svaki korak
evidentiraju misao reč i delo
stavljaju sranja u hranu i jelo
jer za njih si samo budala
broj u ličnoj karti
i dostupnost mobilnog signala
koji sjebava ptice
pčele med propolis vosak i mleč
a uskoro će te pitati
ne

vešto će nagovoriti
tvoj mozak prazni
da nećeš moći živeti
bez kamerice u aparatu
i aplikacija raznih
veruj meni
za početak
po veoma povoljnoj ceni
da bi ti onda to pomagalo
smanjeno na nivo čipa
strpali pod kožu
u glavu
u dnk
da u svakom trenu
znaju gde si
šta radiš
i želiš
šta vidiš
i čuješ
a ti da očekuješ kredite
zavisnosti od usluga
komunikacije i navigacije
zatim će to postati standard
za sve ljude
i ko to ne budeo imao
neće ni biti čovek profilaktik

ako takvim bićima
bude dozvoljeno da budu
a ti ćeš imati opciju
da uključiš automatik
za raspoloženja
za štrudlu jedenja
posao
pokrete hodanja sedenja
pritiskanja dugmića
i disanja
opciju za siguran sex
bez emotivnog
i biološkog rizika
samo ćeš da posmatraš
a to će ti biti dosadno
tražićeš maštovite scenarije
dok telo troši senzacije
i učestvuje u programiranom životu
kakva sreća
bez ikakvog napora
potrošač biti
obaveza nadziranja
i usluživanja
centralnog kompjutera
ni deca ti neće ni trebati
ni smetati

jer ćeš se klonirati
i popunjavati svet
iluzijom šupljeg postojanja
takva sranja
samo su vidljiva posledica
onog kako živiš
kako se ponašaš
troškariš
i veruješ
baš u sve
što ti serviraju
možda te reči moje nerviraju
ne
da
sada udahni
duboko i lagano
izdahni i pusti bes
samo
možeš to
reč po reč pročitaj
proskitaj šumom
pa razmisli svojim umom
odgovori dušom čistom samom
dal je zdravije
pod drvetom
ili pred ekranom

■ ne gledam te ve
jer tu
na te ve
u
nema dobre
zdrave
podsticajne
inspirativne
lepe vesti
radosti
već sve tužno
lažno
oh snažno
baš tražno
tragično skandalozno
važno kužno združno
ekskluzivno kontraverzno
gadno zarazno
perverzno porazno
zločinačko prazno
svest jenjava
budžetsko prepunjava

■ sve što zaradiš
cenu toga pomnoži sa dva
toliko ti država uzima
onda raspoređuje
80% vojska da ne ratuje li
trula
policija da hapsi
oko 10 %
da se obrazuju deca beda
kultura nula
nemoj da platiš porez
dok ti ne znaš zašto
i ti ne kažeš kako
želiš da uložiš taj novac
ili ćeš birokratiji
prepustiti da te potkrada
da će mesto tebe bolje misliti
sigurno će pare gluplje slistiti
dok tobom vlada družina gadna
ti je platom toveš
što ti čini jada
da ti život zoveš

■ država se služi akrobacijom
pumpanjem elana ambicijom
dobija produktivnije roblje
nadgledane nadgledivače
specijalističke službe
razbojnike iz davnašnjih priča
obukla je u uniforme
danas da zagledaju
kontrolišu i proveravaju
dal svi poštujemo
norme i namete isto
da otfikare sve što štrči
još da stegnu koj se grči
svi smo se stisli pod stegom
ne možeš ni protiv ni begom
iz krda zamenljivih nekretnih duša
bez svesti o celini
i ličnosti i društva i sveta
da je sve
živo
što bog stvori
sunce
oblak
atom
planeta

ništa ne znaš
ni koliko vredi vreme
sem platu
obaveznu da trošiš
na šta ti kažu reklame
kad si isti
bez mane si
i bez vrline
sine
sreća neće da vine te
u čistotu lepote i ljubavi
jer laž živiš
i ne zaboravi
da rob slepo sluša
i ne pita
gde će mu duša
u pakao
zna se
svinja je prase kad je klinja
u kotao greha
pa iz početka

■ prvo i prvo
drugo treće sedmo i tako sve redom
odjednom
svaki dan svejedno
luče vredno
zašto li si novcem bedno
zar od znoja tvojih šaka
ne kapa zelenih šuški tušt i tma
da se plašta muški
zar pravednost tu je kvar
debelguzan preliva na svaku stranu
zar mu kanu u tvoj džep
leprizori primer ne bil uzor
zazor za braću nimalo kraću
po čeku kartici kešu
humanitarnoj zdravici
ljubičastoj kravici pozajmici
na neopranoj vešu deo samo
kamatnoj glavnici punio bi sitost
creva sirotinjsku kesu sledi post
prazni trbuh peva golja
neka pare zameni dobra volja
slavlja kez kad se ljudi radi vole
stare budžete uvećaj bez rakete
bez puške i metka posadi
zdravlja kruške škole

■ zašto šalješ dete u školu
molohu na kontrolu
gde svi samo sede
i ponavljaju iste
zastarele laži
ne stvaraju ništa
gledaju kako se ko obukao
koji mobilni šeta
baš su važni
što ne uče se životu
a šteta je toliko vremena
sa krivom kičmom
i domaćim zadatkom
kao nametom učiteljica traži
a ne inspiracijom
svi bi tako samo da se provuku
i prevare učitelje
sutra roditelje
i prijatelje
zbog cifre
koju upisuje autoritet
zar to želiš
nauči dete
da percipira
stvara svet
menja se iskustvom

što je značajno u životu
a to se može samo
ako mu posvetiš vreme i volju
i daješ slobodu
da samo kreira vremena sliku
i nosi odgovornost
u duši
ne u novčaniku
imaš li išemu bitnom da ga naučiš
ili misliš da neki
obrazovni kadar to bolje zna
da svakom detetu
govore iste stvari
a jedini pravi put
jeste individualnost
oslobađanje od očekivanja drugih
i svoga ega
da si bitan dalje od kosmos sreće
to ga škola naučiti neće
nije ni tebe
već samo izazovi
kad ti život izmakne kontroli
i kad boli
slatko boli
kad se
voli

glad za znanjem toli raznovrsno
blistavo ukusno
iskustvima različitosti
koja možeš podeliti sa drugim
a kada svi uče isto
i vreme provode isto
šta će da razmene
jedinствeno školstvo neka smene
da nam mladost kao stoka
ne skrene na klanje
kao masa
da ne uvene
jer jedan čovek nije marva
a mase su samo užasa i strava
jer vlast traži da svi nju glupu služe
da cinkare da se ne druže
da prepisuju a ne pišu
da čute tupi trpe
i ne dišu

■ zašto odvajati umetničko
od svega
od života
i zar sve to institucijama
statusom
moći
a za džabe
da ideje rabe maznu otmu
prodaju tamo gde plaćaju
gde duše kupuju
da ih slupaju
gutaju govna
sudbina im smorna
a plastika divna
moja slina više znači
s njom sam jači
bez nje kroz sve
slobodan dišem
sem sekundarija zla
inercija ljudskih protiv pišem
rakiju sljuštih od voća
i vajni otrov i prdež ljudski
i mokraća
samo se povraća
od previšega

više mi to prija
sit svega
nego da gledam
dim
beton
škole
automobile
rešetke za decu
zatvor
reklame
profesore smor
stond
i džems bond
ubija vešt
sa smeškom
civilizacijskom podrškom
vremešnom
mladom
s greškom
jadmom ljudskom
prirodar krči
sečom i s puškom

■ zašto biste
u
bili vojnici
poklonici najvećoj sekti
zla
gde bi ti brale
gde ću ja
gde smo
svesno briznem bedno
razmaženo biće stresno
vrisnem tesno
glasne žice cepu meku nemoć
hoće voće da raste i zimi
daj gen ribe iz severnog mora
da stoka deblja hormona tona
na dugme imitacija svega
beda
se pod tepih
zastrašujuće dijalektike skrila
da li države
proizvode patnju i zlo
za brže uspenje masa
u harmoniju bola
svevišnja i mila
determinizma kapitalizma

jedina nužnost jest profit
opijum oružje
krajnji cilj
dobro zdravo bogato mir
način zao
organi puške dop roblje
najmoćnija laž stara
možeš li da napraviš profit
a da bilo ko u lancu para
nije zajeban i izrabljen
ribam te
brigaš me bre

■ koji ste vi
za koga radite
čiji ste vi
ko stoji iza vas
jedan se kune
drugi čuti
obojica lažu
treći preti
četvrti i peti prate
ubistvena misao
hoćete li uspešne izbore
ukinite kampanje i kandidate
ne obećanja već zaduženja
za mandate
i svake sedmice rezultate javno
a za glasanje svakome po pivo
ili hleba
pa da vidimo odziv bajno
bez reklama
izbornoga ćutanja
kome sva ta farsa treba

■ oplođeni kapital
trošadžijskim libidom ega
postaje svetom
zabavnim parkingom
kredita matrica
gena
semena
likvidacija
pena peva trema
dilema
prema cilju
šilju viša stremljenja
bremenja
tvrđa žudnja
oskudna
sram
vrludanja vremena
kam kosmičkim kićankama
zvezdama

■ biznismeni na brzaka
jedu bedu
iz stomaka
u tanjiru
kaka
svračja psina
pačja slina
sa visina
klima se nad tendžerom
damoklov mač
u crevu
pevu plač
čačnu
profit srač

■ šef baraba
taraba u mozgu
od neznanja i površnosti
pohlepe i gluposti
nema zrnice pameti
samo vlast
kapital
ucenu
i moć tuposti

■ prokletstva
vrebaju
iz rupa
prokletstva
vrebaju iz ponavljanja oblika
odlika prokletstva
našega semejstva
slika i prilika predaka
robova ratnika patnika
radnika gladnika bednika
za kelte rimljane vizantijce turke
austrijance sad za amerikance i eu
da smo tu
da kupujemo njihove proizvode
i budemo ljubazna
s
rpska
s
kara
za šaku dolara
i ako treba
ima da se jebe keva
za šačicu evra

■ apstrakcije vlasti
asfaltne plastike
daj
agrar građanske graje
grakću kravate
trepću tipke
grokću birokrate
tastature
regulišu
šupke kure pičke
rečite štrafte
teroriste gliste
paste masne
apstrakcije
vlasti
asfaltne
plastike
daj
lepkom zube četkaj

■ najznačajnije je
pošto košta
oproštenje
pošta
porez
osiguranje
ne
da
sloboda
nije roba
kao svaka druga
svakog dana
borba duga
traje
sjaje
zjalu hvatni
hitni vatri
grizi
grebi
čupaj
štipaj
trbuh
kožu
nožu
tuci

pa
vidaj
nadi
nađi
gađaj
buši
prskaj
meci
meći
miš
u guzu
tuzu
stizaj
pričaj
preci
klecaj
ma
klicaj
jecaj
rano
mri
u tren
svi

■ sile administracije
nude nam garancije
dominacije
govnorancije
životupropaštancije
izgovora da se mora
sve po
propisu
spisku
pečatencije kretencije krije
neodgovornost i lenjost tugu
svud da svije
kosmos sjajem
sije
drugu dugu
dahom
lije

■ mali zeleni
hlorofilski marsovci
san su
o napuštenoj zemlji
i genetskom prilagođavanju
novim uslovima
sviđa li se
svima
da ne moramo
više jesti
već sunčanjem
mitohondrije puniti
a lakše je bilo iz zasede skrite
napasti uskoro mrtve
i direktno krvlju
posisati bede
žalosne
a našoj gladi nužne
žrtve
ili smo mi
vešto gajena već milijardski brojna
gojazna zaslađena gojna hrana
uz samo malo kvasca
da budemo mljacija pita
za gladnog vanzemaljca

■ žurne kisele stagniraju duše
smognom promajom u srcu smrad
drug cigaret klet
kafa
masna
ljuta
faca
cifra
stres
tanga
veš
otrezni se
leš si
keš ti je smeh
iskrenost greh
davanje peh
proklet
lažeš
svakog dana
glupo
kupiš jeftino
prodaš skupo

■ oteo sam pa sam prodo
pa sam požderao pazar
kakac car
u meni vreba
umesite mi neba
poškropite šokolat
šokirajte krv
otmem bednom
da mu brže prođe bol
golema rđa glođe golju
što isiso sam volju mu
kao zlobni crv

■ kakav smrad
takav grad
za živalj mlad
besladoledad jad
očaj i glad
sad
procvale guzice
iz stolice u dnevnice
i menice
i platice
i kartice
i deonice
bombonice kake
kredit vrate
s kamatom za vratom
britvom glatkom
zovu bratom
kog prevare
lažju kratkom

■ gadim se na sebe
jebe me gazda
zajebava me vazda u mozak
zabave radi
teško radim
časti mi
a častim
im ženu i decu
vlastima mi
ma jebem im
bruku bruci
brige nema
raspad sistema
blago majci
doć će
milicajci

■ producenti pacijenti
klijenti svih fela
da presela je večera
uzavrela tela smela
sumasmeť nula
nadvisila prisila suza htela hoć
pada noć
parade su snene
lajave brigade političara
ljage pravdaju
vrebaju krađaju
graju udri zajmi melji meso
mazi raji kosti straši
ropskim dugom zbog kredita
zakrivena stidom tuguje
neistina snuje sumnjom truje
trguju strujom sreće
iskustva pulsiraju
hoće veće
gladna svesti
izađi
nađi se
ako se ne spasiš
onda se ugasiš

■ sankcija
okupacija
racija
cija
akcija
represija
klija
u glavi
prij a svima
zmija
u gaćama
klima se
skraćene inicijative
sive
se dive
bezbrizju mile
pod čizmom
kamatom
svakom
zlom
dlakom
za vratom

■ dal si znao
kolko zao
da sam
kad sam bio
za veru slio
smislio zamku
zamrsio nameru hudu
gurnuo čudu
namet sile
perceptivnog jarma
na sastanku partneru
izdaju skovo
da bih na kraju
sam furnuo s lovom
prokletstvom
bolesnim umom
dušom zagađenom
trgujem
tron laži
pokaži mi srce da ti plijujem
to je hit
da ti ga za čas iščupam
i nahranim kapital
štrcovima na kredit

■ to je lik
uvek spreman da izvede trik
žednog preko vode da prevede
lakovernog da zajebe
ko dlanom o dlan
nasamaren je gladan
stiže javna pravda
a smrda pod pritiskom vrda
mlad sam bio
šta sam htio
šta sve smio
sad ucenu gutam
da duša mu luta
nameštajku smesti
i sledeću
da blješti param prevara
da potapšnu ga šefe
smeškaš se
čuvaju te
ljuljuškaš svoj šugavi čamac
dok te ne prodaju većem lažovu
kao šaren mamac

■ radost kradi radi vlasti
ohol časti ulizicu
otromboljen od masti
hvata dijasolu lepi sistolu
golu izolovanu
zalepljuje guzicu
izgužvanu autobusku facu
guši pol u mladost ruši
duvan puši
pa na zdravlje
tonu kisika u minuti
sagori vojni transporter u letu
neću dalje da plaćam budžetu
ni za manje otrove
uniformo
zlotvore
dokle
bre

■ dan danas se posvuda
pojavljuju lukavi
planovi izdajnički se
načini nude na upotrebu
napadački ratovi
ne prestaju
a ipak je sve više država
koje propadaju sve više
knezova na koje je pala
bruka i sramota to je
zbog toga što su svoj
pogled usmerili
ka spoljašnjem što znači
zahtevati od drugih ipak
svi nalaze spretne reči i
mudre fraze da bi se
odbranili
li bu ve
u kini III veka pre hrista

■ država me špijunira
iz budžeta
koji građani plaćaju
tužiću ih
da mi plate odštetu
za višegodišnje uznemiravanje
i učestvovanje kao zvezde
u predstavi
koja treba da je tajna
meni
platiće taman
toliko
koliko
su na mene potrošili
dnevnice
plate
tehnike
rente

■ opasala se
raspojasana mala
u dredove
kaćikare meća
iz gaća
joj
molotovi vire
staje
u kraj
nepravdi i gladi
pljački siromaha
i vazduh zagađenju
sanjam li
ili je
herojstvo
stvarno
put luđi
žrtvovati
život
svoj
i tuđi

■ điha điha
džihad džihad
điha điha
a
ap ćiha
nazdravlje
hidrogenskom bombom
koktelom i odelom
osmehom
i zaraznom
bakterijalnom čorbom

■ da li su događaji u životu
znaci
božanske inicijacije radosti
kosmoplov
ili zamke opsene
država režira
dok god budem verovao
u državu
i njenu projekciju
realnosti
biću sluga đavolov

■ klon
jeftiniji
od robota
i mašto
dnk
vitiji
četri prsta
a bez dlaka znoja
i mozga
rob
sa šest bubrega
za javnu transplantaciju
vrsta nova
izmišljatora volja
atom spravi
verom polja sklapa
materiju u svojstva
da li bolja
ima
ako platiš
na račun
i na večnosti ćeš da se klatiš
besmrtnosti letim
snimljenom karmom svešću
na ce de

i željenom inkarnacijom
izrezanom u dnk
krila
insekta oko
metalni nokti
i osobine sve
od prirode date
sad slože
ne
moći će u sebi da umnože
kad plate
licencu mudroj firmi
koja se na vreme setila
da što priroda dade patentira
i ubire maržu
sad
da zarađuje
dakle
dok ne kupi
potrošača celog
i daju mu svoje pare
da ih troši na njihove usluge
kakve tuge

■ ja nisam vaš
da bih bio vaš
baš kašljem bakcil
u svaku vašu poru
vi ste vaši
vašljive šljive
strašljive gnjide
zagađene
neradom
vođene krađom
hranjene
pohlepom
da sija
dokle
ipak
sve postoji
samo je
ego
iluzija

■ palacaj palacaj
bogumilsk jezik odsec
i drugar tvoj
i svaki tužni prec
što ga nepravda snađ
tuga zločin beznađ
izdaja spletki krađ
zajam inflacija cinkaroš komšija
poleti do nebeski sferi
i bogu kožu s leđa oderi
užas čupaj zuba vad
nokti kidaj eto sklad
u srbiji nema rad
zat poteci rec bombona
novoj deci roze
da s i ona zgroze
i zard bar pet miliona
mala cena pala cena
stvar pohasala mac
prst u grlo i sebi i drugom
bljuj istine pa opet
pac pac

■ život je kapital
svet je trgovina
život je politika
svet je laž
život je nauka
svet je činjenica
život je umetnost
svet je delo
život je magija
svet je čudo
život je stvaranje
svet je bog

■ ur nebes ni narod
kalja ime nepismenošću
karijerizmom i poslušnošću
bahatošću plastikalkavošću
sitnosopstveništvom i glupošću
daj
budi
psiho srbin
budi svetu psiho delija
bude mozak
bude krv
bude
vrelija u srcu se ledi
kad raduje bedi
kolko vredi da ne štediš niš
da se smešiš viš
blic laži
godí svima
nama njima
oj srbijo
buno među narodima
bije srbin al srbina
a zašto bi iko ikog bijo
joj srbijo

■ postavljam prioritet
ukidam identitet sud i stav
sav me je ego stego
i okove topim
zdrav skočim
prva druga treća peta stota orbitala
duša ne bi nikad stala
da ne stegne je okov zala
kakvih zala
odakle
i zašto
zar nisam svima prašto
naročito sebi
divno
gomila zavidi srećnom
oprostili mu ne bi
već bi propast mu
zakivali za sudbinu
hipokrizno brinu
samo bede da se dese
i slabosti
vesele iluzijom
istina je živa
da laž
ima kolektiva draž

zaraznu glavu
državnu plemensku ekonomsku
pravnu evropejsku srpsku
slavnih predaka
hrabrost i patnju mrsku
brat bratu
samo da se ništa ne radi
i glibi brljavo k ratu
to lepo sećanje zmrzno traje
e sad više ne znam šta je
sve prolazi
kosmos
zgazi svaku kočnju
na svom putu
za samo jedan dah
ko je izmislio strah
zašto se uopšte ičeg plašim
čemu strah
imah strah
nemam strah
nemaš strah

■ hajdemo smesta mesto para
da koristimo dobro volju
da raspustimo sve institucije
i ratosiljamo se svega
ispoklanjamo svima sve
i nemamo ništa
šta
proleter i
će prvi ući
u komunizam raj smrt
je determinizam nadslobode
zato se država plaši smrti
slavi rat
uzima roba pod sebe
da oslobodi bede čovečanstvo
namećuć sužanjstvo
i vlasništvo
zlica
proizvođača
klica bombi bolesti i lekova
autorskih prava
sajmova kredita čekova
zajmova
za šou biz pervertita
upeglanih i poslušnih modela

ponašanja i želja bandita
bez slobodne volje
projektuju vrednosti
da ni bilo ko drugi
ne sme biti fri
k
da bi volja dolazila iz naređenja
il ucene
lični kvalitet i različitost
se omalovažavaju
mane podržavaju
i pojačavaju dijalektikom
zabrane i kršenja života robe
da bi postale dominante vršenja
podložne manipulaciji
plete se mreža autoriteta
održava je mrak laži
strah
od sjaja slobode
tamna strana ljudskog postojanja
sitost mediokriteta
a duh svetli širim spektrom
neuhvatljiv
nepredvidljivo motivisan
aktivan
snalažljivo

ne
stisni telo
troši
budi isti
nemoj da se ponašaš
moć je u istosti
i poslušnosti masovnosti
ljudi
čoveče
budi svoj i pametan
sve su to gluposti
čudovišta
su postala ugledni građani
a demoni obični ljudi
ekonomskog prosperiteta
uredni poslušni fini i uljudni
presečni jednodušno osrednji
rasipnici pokorni poreznici
egogrobežljivi željenog
te ve identiteta
ni neuki ni znalci
razumni zasićeni na korakčić
do bezumnog zverstva
ako se mora nije teška
ni istorijska greška
gde si

u strahu
od promene
ali ne
na relativno bolje
već do sledeće promene
izazova u svakom dahu
blago nama a blago i vama
ko ume valjano slušati i čitati
sprečava neiskrenost i
ostaje nedustupan obmanama

Umetnost pokreće događaje. Razne revolucije inspirisale su brojne umetnike da pohrle i podare javnosti svoje ideje i vizije boljeg društva. Pljuštanje predloga ukanalizacijaliralo se u ignorisanje, pa proganjanje najdoslenijih pokretača revolucije. Uvek se ispostavljalo da kolotečina najmanjeg otpora i građanska ušuškanost ne pokazuju potrebu za kulturnom inovacijom. Slobodni građani su se u želji za promenama, normalnim životom i parama bacili u prosjačku potragu. Svi hoće pare, naročito političari. Vilhelm Rajh piše da je izričiti uslov slobode čoveka u društvu da više plaća učitelje svoje dece nego političare. Hoćemo li stvarno pare? Svi hoćemo pare! Ukinimo trošak na koji odlazi 80% budžeta koji svakodnevno svi punimo iz svojih džepova - vojska troši četiri puta više od svih ostalih delatnosti i dobija svake godine svezu besplatnu radnu snagu za autoritativne naredbodavce. Jedan zakon koji sprečava bilo koji budući rat donosi više nego dovoljno para za kulturu, standard, socijalno ujednačavanje, zdravlje, školstvo... Za razliku od prethodnih, milenijum bager električna revolucija nije još ponudila ideje novih komunikacija, novih odnosa među ljudima, novih društvenih modela, već samo i samo pitanje para, vrteći marskističku krilaticu "prvo materijalna osnova pa onda duhovna nadgradnja". Kako li će se postaviti svesni narodni čuvar vrednosti pravde i istine - ha ha kakva sreća OTPOR pod umerenim potrebama institucija građanstva koja se ne menja ju od istih kakve su bile i za vreme Tita i Slobe? Mirovna kultura probleme predstavlja u medijima putem jalovih saopštenja, ali od akcija koje su učinila OTPOR moćnim, očekujem da budu još moćnije i provokativnije od borbe za naslovnu stranu novina ili mandat. Upozorenja umetnika i ostalih mislećih ljudi ionako niko nikad i nije prihvatao - ni pred početak građanskih ratova u SFRJ. Ja ćujem umetnike. A ti ?

Umetnost anticipira istoriju. Ciljevi promene vlasti u Srbiji su bili negativno opredeljenje prema "balkanskom koljaču" i potreba da se kao živi normalno. Ništa više. Negativno određenje ima vrednost nula u dolaženju do rešenja i bolje Srbije. Po pozitivizmu, glavnoj misaonoj školi nadolazećeg tržišnog društva, sve je normalno. Normalno je i da Neue Slowenische Kunst posle svega što su imali predvideti, imaju državu koja putuje kroz vreme a da će prvi umetnik u kosmosu biti Dragan Živadinov iz NSK tima. Umetnici tokom događaja početkom oktobra odrekli su se prava da rade. A kome i treba ta umetnost, ta nekakva kultura, ko da mi toga imamo? Program pobedničke koalicije koji je stigao do svakog sandučeta u Srbiji ni jednom rečju ne pominje kulturu i umetnost. Ko su bre uopšte ti umetnici, šta oni oče, leba bez motike ili savremenije: leba bez da kupe jeftino a prodaju skupo? Na ovakva pitanja slede samo poražavajući odgovori. Tržišni pogled vidi isključivo entertainment. Ako se novac zaradi, ostaće i za umetnike koji će se glupirati jer je to najprihvatljivije. Programi na komercijalnim televizijama i estrada ostali su isti kao i pre promene vlasti. Svest ljudi za sada ne zahteva nove sadržaje čije pronalaženje čini posao umetnika + da dovede korisnike u prisutne protivurečnosti: oduševi / zastraši, razneži / uzbudi, nauči novo / potvrdi večne istine, otvori novi kanal percepcije / podseti nas na zaboravljeno... Kako to postizava i zbog čega? Ta pitanja nas mogu mnogo bolje upoznati sa umetnošću / nama samima. Mislimo o umetnosti. Šta sve možemo razumeti, naučiti, osetiti? T o n a s č i n i l j u d i m a !

Umetnost opisuje posledice. Kaskajući pristup idolopljuje građane i umetnike da rade ono što nisu stigli u poslednjih deset godina i time će kasniti za političarima koji će juriti u pravljenje idealnog društva za njih. Opštinski organi iznajmljuju pozorišne sale i izložbene prostore onima koji daju najviše para. I dalje najveći broj književnika štampa knjige o svom trošku, kao i slikari svoje kataloge. U Srbiji postoji samo jedan književni časopis koji isplaćuje honorare. Niko u novom društvu nije počeo da čita više knjiga iako je Sajam posećen više nego ikad. Gostovanja stranih pozorišta niko nema da plati zbog čega i nove domaće predstave tražimo lupom ako uopšte imamo želju da ih tražimo. Izdavačke kuće čekaju pare, pozorišta čekaju pare, ja čekam pare, ti čekaš pare, on ona ono čekaju pare, svi čekamo neke pare. Umetnici koji opisuju posledice čekaju da posledice njih opišu. Ja čekam struju da radim sa kompjuterom. Sve je super, skinuli smo Slobu. Ljudi naviknuti na podaništvo traže nova dupeta da bi stekli sigurnost u tranziciji. Profesor fakulteta izjavljuje ljubav predsedniku. Bol u glavi od problema i nemoći da građanin bilo šta promeni i utiče u društvu, zahteva da bude preusmeren na energiju odgovornosti za posledice svog delanja. Sa druge strane može se reći da je demokratija kada ni ne znam ko je na vlasti ako je meni dobro. A šta je sve dobro na svetu? Na ta pitanja ne odgovaraju političari ili rubrike in/out već umetnici. Želim da budem svestan šta se događa u svetu oko mene i u meni i da zajedno sa umetničkim delom stvaram k o m u n i k a c i j u .

Umetnost u najboljem slučaju vrši revoluciju unutar samog autora što on svojom emocijom na sublimnom i intuitivnom planu otvara kod svoje publike. Šta autor ima zajedničko sa publikom osim što ga je rodila majka (ako nije kloniran) i približnu morfologiju i anatomiju (ako nije bogali ili prepoznato bolestan)? Naše društvo nije sačuvalo vrednosti tradicionalne kulture "miroljubivog ali ratničkog naroda". Možemo kriviti Kosovo ravno, komunizam ili mentalitetsku lenjost, ali bugarska deca idu na folklor, znaju običaje koji su zadržali i svoju pagasku patinu ispod pravoslavlja, a živi su i danas. Ako umetnik, na primer, prigovor savesti za odlazak u vojsku čuva u sebi i dubljim slojevima svoje umetnosti, on nema drugi izbor nego da se pokori naredbi - time je sloboda ukinuta. Makedonsko rešenje vojne obaveze koju mnogi pominju uključuje pljačku - savest kupuješ - time više nema savesti i sve je na prodaju. Nove kulturne vrednosti talasaju invencijom komunikacije, interneta, slobodnog izbora, igre i stvaralaštva uz pomoć "svemogućih tehnologije" i dobre volje. Kojih ćemo se igara igrati zavisi od naših interesovanja. Umetnost pobuđuje nova interesovanja, nagnjava nas, da želimo više i da to probamo da uradimo. Jozef Šilinger piše da je umetnost prošla kroz pet faza 1 - biološka stanja mimikrije; 2 - magijsku, racionalnu i religijsku fazu tradicionalnog estetskog; 3 - emocionalno estetsku fazu samoizražavanja; 4 - racionalno estetsku fazu empirizma i eksperimentalizma; 5 - naučno post estetske miksne postupaka, oblika, materijala, pristupa. Posle ovolikog iskustva ni umetnosti nije preostalo ništa druga nego da se prenese i svakodnevno zaživi kreativnim mišljenjem, osećanjem, ponašanjem i delanjem. Ako možemo da prodamo želje za boljitkom nas, naše dece, naših prijatelja, naših bližnjih, a da je taj boljitak samo više para i da isključuje već nepreglednost kulturnih vrednosti koje su se mešale planetom hiljadama godina, hajde da se ne zovemo više ljudi nego novčanici. Ako odbijemo da sprovodimo u šta verujemo i šta govorimo, ako ćemo izdati sve zarad svoje pohlepe, po čemu se razlikujemo od smenjenog predsednika. Ja želim da budem bolji, da bi i svet bio bolji. A ti?

■ čuj	na džep	bar onaj za kog glasaš	za profit
jezičnjak	život	sluša	ružnu prevaru robovanja
demo	rad	obavezu prima	smradom
n	stručnost	ko potrebu iz muda	ko će dati više
kratije	vazduh	za	jeftinije prodaje
strašila	struju	direktora škole glasaj	pohlepom
prihvati	grejanje	u koju šalješ dete	će da te slaže
menjaj pravila	a usluga njegova	za	hoćeš li
lako	izaziva mi mučno smejanje	komunalca	da
za slobodu	da se	sve da sija	sam utičeš
bori se	brecneš	voda	da
zar legalno	ta	grejanje	za decu
kako	j	ulice	budu park i šuma
izbori	nema nikad vremena	metle	za tebe kultura
glasaš	ni da	ljudi da na čistoću paze	i sporta
za koga	ga	bez vike	nauke
za ovlašćenog predstavnika sviju	je	da ukine	umetnosti
koga nikad upoznati nećeš	sretnoš	kužnu potrošnju plastike	radosti življenja
i nisi	šta biraš	za	slobode
za pokvarenu partiju	biraj	lokalca odbornika	tela
što postavljaju birokratiju ekipe si	slobodu	da sadi drveće	duha
za lokalnog mufjuza	ropstva	i bicikl staze	duše
želja mu je	svakog društva	a ne	uma
tvoja guza	ljudskog	da	mišljenja
monopol	truda	sve se	osećanja
	da	daje kradom	krealjubaktivno

il bi lakše
ti
pa
plaćaj
zavisnosti
piće u kafiće
lenjosti
parking
kiriju i struju
kruh
vodu
sneg
vazduh
porez
na sve
od sveg
platiš
si beg
jer nemaš
iskrenosti
želje
i volje
da tiče te se
da
živiš
bolje

dišeš
jedeš
pojiš
svesno
ti
a ne svi
ko u krdo
ne mož da izbrojiš
istih moda brdo
površnih
napadnih
nakaznih
smrda
bez vere
i duha
i snage
da
istina
ti bude odgovornost
ti
da budeš odgovor
svetu
svakim činom
da li ćeš
da glasaš
za

predstavnika
na nivou znane zajednice bliske
države li
koje je najbolje
da je uopšte ni nema
ograničene porezom
i slobodom kretanja
ne birokratu već vrednišu
koji jednom nedeljno mora
da primi svakog kome
stvarno
hleba treba
kome možda
poso treba
stan
i podrška pride
predsednika neka
nađu među sobom
obavezanim nama
bez srama
tražimo prava
da onaj kome damo pare
da kroje svima
stanove
obrazovanje
plate

zakone
standard
vode hrane vazduha
sloboda
medija
specijalno kreativnih
ispoljavanja
usmeravanja
energije
svetu
odgovornošću
miluje planetu
milošću
i zvezde
a kako ne
i bede
društva
spletke
nepravde
kad se
laže
vara
krade
pletu se mreže
glat
da

grešna duša
nema nade
upadne u trenje
u grade
srmadne
međ robove
lenje
pod prisilom
radne
samo
pare sladne
ajde
šta
izabiraš
da varaš
i druge
lažju nemoći smaraš
što
pristao si
da
postao si
žrtva
sistema
sužanjstvu
straha i skrivanja
ili

igraš
prema
dostojanstvu
i
radosti
življenja

■da li se birokrata
raduje
ili samo zagađuje
krije
bije zakonom
kog
neće da pristane
na lažljivi kod
hajde da
s tog
a
ukinemo srž birokratije
da oteramo sve administratore
te duševne seratore na njive
sa lopatom i plugom
zlobu da smire
i da hrane ljude
zdravlje da daju
a ne da varaju i otimaju
da malo više haju za prirodu
a ne da skrivaju prava
nikad više da sprovode prinudu
ili će da odu i srce i glava

■oda
beton boga
plastik
prase si
da s vidiš
s toga
ne kloniraj đubra
pokupi ga bre
jer
će
više
te
nas
nikog
ne

■gde se vatra ne loži
gde petlići ne kukuriču
gde kokoške ne kokoću
gde devojka kosu ne plete
gde majka kolač ne mesi za dete
gde sekira ne seče
gde zvona ne zvone
gde vurunu ne žari
gde pas ne laje
gde goveda ne riču
gde mačke ne mjaču
gde guske ne gaču
gde ovce ne bleje
gde se ništa ne seje
gde mrak caruje
gde ralo ne ore
gde konji ne vrište
gde se ništa ne čuje
gde se slava ne slavi
gde neveste hleb ne mese
gde nigde nikog nema
kud narod nema da buni
kud svinja nema da grdi

gde je to
zvuči prokleta
poznato
svaki dan u navici
i slepom poslu
vestima i ratovima
egzistencijalnoj panici
stradalima pljačkanima
utihlim mozgovima
i stegnutim vratovima
veštačkim začinima
ukusa pojačivačima
e e e e na etiketama
za svaku priliku tabletama
i mudrim savetima
i brižnim nametima
i svetim avetima

■dok
le kraj
priroda se plaća
a plastika za džabe
paliće se voda
goreće prljava ć se čisti
vazduh će peći
bistreć se
zemlja mrsna ognjaviće
da otarasi se
kancera planete
čovjek
je baš zabrljo
što jedino nije vatru uprljo
što prije
mir
nek prekrije vreme
zaboravu novom
sprečim slovom
i bolom kreštim
stani
dahni malo lakše
vaške i buve zaboravite ždranje
dođite u matricu na saslušanje

■kažem dragička
da se kurac i pička mazu
jedno drugo emocije pazu
nežno i dugo
snežno sunce
ludo vije tlo
hlor i fluor u vodi zlo
modi ne daj pare
care genije brale majstore brate
duše gore
shvati
sve se plati
a kad mreš penzije jok
smeš li
iskreni skok vizije da učiniš
plašiš se
lice se znoji
vilica stiska
pusti vrisaka

■ iz ovog rata
najvećeg
od kad je istorije
mora se roditi novi svet
koji će opravdati žrtve
što ih čovečanstvo podnosi
taj novi svet
mora biti svet
u kome neće biti
eksploatacije slabog
od strane zlog
neće biti
ponižavanja siromašnog
od strane silovitog i bogatog
gde će dela
uma
nauke
umetnosti
služiti celini
za ulepšavanje
i olakšavanje života
a ne pojedincima
za sticanje bogatstva

novi svet
neće biti svet pogaženih
i poniženih
već slobodnih ljudi
i naroda
jednakih
u dostojanstvu
i poštivanju
čoveka
nikola tesla
dvadeset i šest stotina
revolucija zemlje
oko sunca
posle bude

■ najbolje je probuditi se budan
hoću da se probudim budan
da budem buda budan
samoprobuden u svesti
svesno svesiznađen
svesamopomiren
sa ponirućom činjenicom budnosti
neuturšijisan anksioznojano
ponorom iz kog ispah
mirišljav i svež kakva je i zora
u tradicionalističkoj literaturi
bez goniča koji vrebaju
iz potrebnog sna
i neizbežne jave javnosti
nedadne da prateć
bezobaveznosanskoseb
dosprinosam sam
i tera da životu soldatuliram
neću
hoću ja da soldakapituliram
neću da ubijam tuđu uniformu
grdnogrdju
ne da mogam
mozgam
mogu zubuvrat zagristi

skrkrvati toplo mazni
objekrvrat
da krvočav ustno klokočam
isparenjsko uživam u dražanim
izunutra sinusima
ipak neću ubijati tuđu uniformu
jer svoje nemam
ili da bolje izunakazno sročkončam
govnoranskim nasleđem
doušničkim jezikom nacije
jezikom posisanim
s mršave sise srpstva
sise sa ugrađenim prstima
koji pritiskaju nos
jezikom samogušonanije
jezikom koji mi zapada u grlo
svoju uniformu potkožno nosim
vidiš li je koje li je boje
kako li mi organepolete stoje
khrhkrhljam khrhkrhljam jezik srpski
kao svoj
budim se još neprobuden
u srpskom jeziku
ko bubreg u loju
sebliippijem jutarnjom
prerađenu mokraćuju

■ mrtve
pomilujmo
titrom zvezda
a
živi da crkne
da mu brže prođe beda
da šmugne
iz strave
krive prave
pračke zdrave
puć
u
okce melje
kratke
ne veselje

■ zašto političar
ne ispunjava obećanja
zašto mu plata nije manja
od učitelja deteta ti
leba ti
političar li je zanimanje
zlo
privređuje
otimanje laganje vređanje
odgovornosti ljudske za sreću
da mi drugi određuju neću
ni šta da jedem ni postim
ni jebem ni volim
šta oblačim
koliko jelo solim
čak ni da mi meni
nežno sjure ture
dosta
prodajne kur kulture
bede nameta
vrede torture cene
nad suštinom predmeta
jure me traže
špijunske reklame ambalaže
sene

regresiraju me
kao srpske mame
blenem
na
na
uzmi
za tvoje dobro
dokle
dok bodro
ne sjebem svačji koncept
prvo svoj
docent bih da budem
gad
profesor smor
gotivan kroj odela
gotovan
otegljenih suhих muda smrad
tvor što dobrodošao sam kojekuda
gde me smara
zove svaka fukara
s njuškom punom love
a sa dušom i bićem uštvom
kuš
mlade me zlatnim runom žele
vele
stare se vesele mojim društvom

dok puškom ne pobijem sve
sačuvao bih dušu dve
sa smerno pokorno mi ščupaju
utrobu uz dranje gutaju
u veselju poseru po grobu prostom
kad sam takav papan
sa bitnijim konvencijama
nad zadovoljstvom
skupo vreba pusta satan
muljaju melju sranje u usta među
ja neću
dok dah mi postojano teče
hitnijim demencijama ja bih
združio se sa krajkosmoskim
frekvencijama večnim
da odem sa ove podlačke planete
glupo ječim
da odem i umrem
još naivno dete bistro
sajne um i dušu bogu dunem
kroz tajne
beskraja
vodi me u raj
isus hristos
jah rastaffaray

■Pravdić Ivan, 1975. god.
Magistar Umetnosti

Od malena pokazivao
znake labilnosti
i teškoće adaptacije.
Specifična struktura,
teško se uklapa
u uobičajene forme života,
sklon egzaltiranoj mašti i
umetničkim odbranama,
p r e o s e t l j i v ,
sa specifičnim potrebama
i osećanjima.
Povremeno ima
depresivne faze
i osećaj za
gubitak smisla života,
teško podnosi frustracije,
sklon radikalnim
neobičnim reakcijama.
Ima izražene teškoće
oko prihvatanja autoriteta,
svoje glav i subjektivan,
emocionalno nezreo i
nesposoban za korekciju.

www.justart.ws

www.litkon.org

■izdavači:

([katalogizacija](#))

za izdavača:

dizajn korica:
Matija Kujundžić

fotografija na prednjoj korici:
Ivan Pravdić

fotografija na zadnjoj korici:
Olga Glišin

tiraž: 1000.

štampa: [???](#)

distribucija:[???](#)

2005.